

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської філології

Курсова робота з корейської філології на тему:
ГЕНДЕРНА СПЕЦИФІКА ІДИОМ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки 4 курсу
групи Пкор 25-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми: Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.06
Східні мови та літератури (переклад включно),
перша- корейська
Ярославської Крістіни Анатоліївни
Науковий керівник: **Орос. Р.О**

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. КОРЕЙСЬКА МОВА ТА ІДІОМИ	6
1.1 Поняття ідіом та їх роль в корейській мові	6
1.2. Вплив культури на формування ідіом.....	10
Висновок до розділу 1	15
РОЗДІЛ 2. ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ В МОВІ	17
2.1 Визначення гендеру та гендерної нерівності	17
2.2. Історичний огляд гендерних ролей у суспільстві.....	21
2.3. Основи гендерного дисбалансу	24
Висновок до розділу 2	28
РОЗДІЛ 3. ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	30
3.1 Роль гендеру в мовних структурах	30
3.2. Приклади ідіом, що відображають гендерну нерівність.....	37
Висновок до розділу 3	40
ВИСНОВКИ	42
АНОТАЦІЯ	45
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	46

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Наприкінці 20-го століття в науковій та гуманітарній сферах спостерігався дедалі більший розвиток і передовий характер гендерної лінгвістики. Західні та вітчизняні лінгвісти визнали лінгвістичну проблему, пов'язану з гендером, важливою для вивчення. Їхні дослідження не лише оцінили статус мови, а й продемонстрували, що мова є не лише результатом діяльності спільноти, вона також використовується як засіб вирівнювання особистості. Сьогодні кількість людей, які цікавляться гендерними дослідженнями, невпинно зростає.

Актуальність теми пояснюється тим, що сьогодні люди під визначенням статі розуміють фізіологічні ознаки організму, які відрізняють чоловіків від жінок, а під визначенням гендеру – поведінкові відмінності, які виникають внаслідок суспільства. У зв'язку з цим необхідно встановити зв'язок між словами стать і гендер у лінгвістичному плані. Сьогодні сучасна лінгвістика потребує дослідження засад гендерної репрезентації в мовленні, оскільки мова репрезентує гендер і має вирішальне значення для галузі лінгвістики, яка є однією з найважливіших наукових дисциплін. У гендерних дослідженнях увага зосереджена на культурних і соціально-психологічних факторах, які сприяють типовому сприйняттю характеристик чоловіків і жінок, суспільного ставлення до них і способу їх конструювання, які мають потужний вплив на суспільство. Крім того, враховуються відмінності у спілкуванні чоловіків і жінок.

Помітною сучасною тенденцією в семантичних дослідженнях є збільшення обсягу дослідницької парадигми: від структурної до когнітивної, через її антропологічну природу: мова більше не розглядається як об'єктивна система, а натомість розглядається як світ (суспільство) людини з специфічною системою цінностей. Згідно з новими лінгвістичними визначеннями, основна функція мови полягає не в передачі інформації чи посиленні на самостійне поняття, а в тому, щоб спрямувати індивіда до його власної особистої сфери пізнання. Як наслідок, мова вважається формою поведінкової науки, де роль конотації є першорядною. Людина, яка розмовляє мовою, визначеною її культурою,

знаходиться в центрі лінгвістичної уваги – це тема, яка пізнає світ, мислить, оцінює, відчуває.

Новий підхід до процесу категоризації, відмова від об'єктивної істини, інтерес до предмета, розробка нових теорій дослідження особистості призвели до переосмислення наукових принципів вивчення гендеру, які раніше вважалися тільки з точки зору біологічно обумовлених ознак, іменованих «чоловіком» і «жінкою». Однак існує ще й соціокультурна стать, яка є однією з найбільш значущих соціально значущих характеристик людини. Цей атрибут має значний вплив на соціальну, культурну та когнітивну поведінку індивіда у світі, в тому числі через мову.

Аналізуючи різні аспекти людської особистості, в тому числі гендерні, необхідно використовувати нову термінологію в людино-орієнтованих методах. Це одна з причин створення наукового визначення слова «гендер», цей опис вважається впливом на поведінку, який є обмеженим, а соціальне відтворення є однією з найбільш значущих індивідуальних характеристик. Рефлексія мови є основним засобом розвитку особистості. У результаті гендер можна вважати складовою, пороком для багатьох наукових досліджень, зокрема, лінгвістичних.

Основу даної роботи склали праці відомих дослідників, які визначили методологічні та теоретичні напрями її розвитку, такі як Дж. Корбетт, М. Талбот, Р. Лакофф, Д. Спендер, Б. Мондорф, А. Кириліна, А. Шиліна, М. Колесникова, О. Горошко, Н. Борисенко, А. Архангельська, Ю. Маслова, А. Мартинюк, Л. Ставицька, Ф. Бацевич, О. Козачишина, О. Тараненко, Н. Баландіна, Ю. Пузиренко та інші. Данні гендерні дослідження зафіксували подібності та відмінності між жіночим та чоловічим мовленням.

Мета дослідження: аналіз гендерної нерівності та гендеру в корейській мові через призму ідіом.

Завдання даної роботи:

- розглянути корейську мову і її особливості;
- дослідити теоретичні аспекти гендерної нерівності;

– дослідити та виконати аналіз гендерну нерівність в корейській мові.

Об’єкт дослідження: гендерна нерівність в корейській мові.

Предмет дослідження: гендерний дисбаланс в корейській мові на прикладі ідіом.

Матеріал дослідження. Матеріалом дослідження слугували корейські ідіоми, обрані шляхом переогляну корейських статей та дослідження вчених лінгвістів.

Методи дослідження. Методологія дослідження визначається завданнями, матеріалом та напрямком роботи і має складний характер.

У роботі використано:

1. Метод аналізу для визначення властивостей функціонування андроцентризму мови та прояву гендерних стереотипів у мовленні чоловіків та жінок.

2. Метод синтезу для поєднання різних елементів та аспектів предмета в єдине ціле.

3. Метод описового аналізу для пояснення особливостей основних понять та їх функціонування.

Наукова новизна та теоретична значущість дослідження: Дослідження гендерної нерівності на корейських ідіомах є інноваційним підходом до розуміння стереотипів та уявлень про статеві ролі. Шляхом аналізу ідіом можна виявити та розкрити вплив цих стереотипів на корейське суспільство та відносини між статями. Розуміння цих аспектів може сприяти розвитку правозахисних заходів та підтримці гендерної рівності.

Практичне значення: Результати дослідження є корисними як для психологів, так і для вчених лінгвістів, які можуть використані для подальших теоретичних розробок у галузі психопедагогіки та гендерної лінгвістики. Ці результати дозволяють краще зрозуміти зв’язок між мовними та гендерними стереотипами, а також розглянути способи впливу на ці стереотипи за допомогою мовних практик. Для лінгвістів ця інформація важлива для подальших досліджень у цій галузі та для розробки стратегій зменшення гендерної нерівності в мові та суспільстві загалом.

РОЗДІЛ 1 КОРЕЙСЬКА МОВА ТА ІДІОМИ

1.1 Поняття ідіом та їх роль в корейській мові

Мова тісно пов'язана з культурою, вона є інструментом для вираження культури і середовища мовця (Yagiz & Izadpanah, 2013). Без культури мова має менше каналів, через які вона може виражати значення. Хоча мова потребує культури, культура також залежить від мови. Чітке розуміння культурних нюансів є життєво важливим для правильно перекладу та розуміння. Воно дозволяє професійним перекладачам приймати обґрунтовані рішення щодо вибору слів, тону та стилю, які відповідають культурним очікуванням цільової аудиторії. Культурні нюанси зберігають автентичність і багатство твору, гарантуючи, що він буде актуальним та цікавим для цільової аудиторії.

Згідно з Ларсоном (Larson, 1998, цит. за Wardoyo, 2016), переклад - це лише процес передачі значення з мови оригіналу на мову перекладу. Значення, передане мовою оригіналу, не повинно змінюватися при перекладі на мову перекладу. Як наслідок, переклад вимагає знання мови перекладу та культури, яка на неї впливає. Це важливо, оскільки перекладач не лише перекладає текст, але й передає культуру групи, яка використовує мову оригіналу, на мову перекладу (Natmiati, 2018).

Переклад та правильне розуміння передбачає собою передачу особливих нюансів з мови оригіналу на мову перекладу. В кожній мові існують тонкі відмінності у значенні, які щільно пов'язані з культурою мови. Вони охоплюють ідіоми, сленг, вирази, соціальні норми та історичні події.

Оскільки ідіоми нерозривно пов'язані з культурою, яка стоїть за ними, вивчення мов і ідіом у них може розкрити багато інформації про взаємозв'язок між мовою та культурою. Ідіоми є загальноживаними в корейській мові та мають потенційно універсальні концепції, що стоять за ними.

Історія виникнення ідіом бере свій початок з далекої давнини, однак не всі. Більшість виникли зовсім нещодавно у зв'язку зі величезними змінами у соціальному

житті, культурних взаємодіях між різними країнами та народом та технологічним прогресом, що сприяло нові способи вираження ідей та концепцій через мову.

Існує величезна кількість ідіом, і вони дуже часто використовуються в тих чи інших мовах. Ідіоми - це будівельні блоки мови та суспільства. Та однак більшість людей вважають їх надзвичайно важкими для вивчення та використання. Ідіоми нелегко зрозуміти - особливо для тих, хто не є носієм мови, бо їхні значення зазвичай метафоричні. Ця характеристика ідіом робить їх дивними і складними для розуміння для тих, хто вивчає іноземну мову.

Однак використання ідіом сприяє економії мовних засобів, дозволяючи лаконічно та ефективно виражати складні ідеї та емоції. Це збагачує щоденне спілкування, роблячи мову більш виразною та барвистою. Для тих, хто вивчає корейську та іншу мови як іноземну, розуміння ідіом є важливим кроком до кращого розуміння мови та культури, а також до адекватного спілкування з носіями мови.

Ідіома зазвичай розглядається як лексичне з'єднання, семантична інтерпретація якого не підлягає композиційному аналізу на основі значень його компонентів. Однак визначення та походження ідіом не є простими питаннями.

Звертаючись до Кембриджського словника (Cambridge Dictionary) «ідіома» несе таке значення - це стійкі вирази, які складаються з групи слів, що взаємодіють між собою, але не можуть бути розірвані або замінені окремими компонентами без втрати значення. Структурно ідіома може бути як простою комбінацією слів так і складнішою конструкцією, яка включає у себе метафоричні або образні елементи.

Досліджуючи інші джерела словники, ми дізнались, що згідно з індонезійським словником, «ідіома» - це структура, чий зміст не збігається з об'єднаним значенням її складових. Також ідіома означає типову мову і діалект країни, племені, групи. Подане визначення підтверджує Абдула Чаєра який вважає, що ідіома - це лінгвістична одиниця (незалежно від форми - слова, фрази чи речення), чий зміст не закріплений за граматичними чи лексичними формами, що її складають.(2018)

В дослідженні М.О. Єфримовій ми дослідили, що ідіоми володіють унікальною семантичною та лексичною структурою, яка відрізняється від звичайних слів, які потребують детального підходу в їх аналізі, що ведуть за собою проблеми під час вивчення.

Ми розглянули декілька основних на нашу думку проблем:

1. Визначення ідіом: чітке визначення терміну «ідіома» відсутнє, що ускладнює розмежування самих ідіом від інших лексичних одиниць в мові.
2. Складність ідіом як лексичних одиниць: відомо що ідіоми складаються з кількох слів і зазвичай їхнє значення не відповідає буквальному перекладу, що спричиняє складність при перекладі.
3. Регіональні та контекстуальні варіації ідіом: в залежності від регіону та контексту ідіоми можуть мати різні форми, що тільки додає складності їх вивченню.
4. Використання ідіом у мові: ідіоми використовуються в різних мовних ситуаціях та залежать від культурного або соціального контексту.

Ці проблеми підкреслюють складність і важливість ідіом, як предмета лінгвістичних досліджень та їх велике значення як у мовному, так і в культурному контекстах.

Цікаве дослідження Джеффри Нанберга, Івана А. (1994), показало нам, що можна виділити як мінімум два види ідіом, розглядаючи їх з синтаксичної сторони. Перша категорія включає так звані "ідіоматично об'єднані вирази", наприклад, "смикнути за ниточку" і "скористатися перевагою", де значення розподілене між елементами виразу.

В корейській мові прикладом може слугувати ідіома *개구리 올챙이 적 생각도 못 한다* – дослівний переклад «жаба не пам'ятає, коли була головастиком», яка використовується для опису людей, які забули свої скромні початки або своє минуле.

Друга категорія, «ідіоматичні фрази», охоплює вирази на кшталт «набити гулі» і «розпиляти колоди», де значення не поділяється між складовими.

Приклад з корейської мови *등잔 밑이 어둡다* – дослівний переклад «під ліхтарем темно», для опису ситуації, коли важко знайти щось, що знаходиться дуже близько або зрозуміти щось хоча це очевидно.

Мировова. Н. В стверджувала: Такі мовні одиниці не лише збагачують словниковий запас мови, а й відображають культурні та соціальні аспекти суспільства та його історичне минуле. Ідіоматичні звороти – це не просто засіб спілкування, а ключ до розуміння культурної спадщини та менталітету народу вивченої мови.

Ідіоми - це особливий тип образної мови, який надає інформацію про мовні універсалії та різні вирази, що використовуються для передачі значення. Згідно з словами Бортфілда (2003), ідіоми - це «фіксовані фрази, які означають щось інше, ніж те, на що вказує буквальне тлумачення їхніх окремих слів» (с. 217).

Галузь лексикології, фразеологія, зазнала найбільший вплив, тому поряд з істинно корейськими прислів'ями, приказками та іншими фразеологізмами ми часто можемо побачити велику частку запозичені з китайської мови ієрогліфічні ідіоми.

Кожен народ та країна світу є унікальною, та має свою власну історію, культуру та традиції, які, під впливом різноманітних чинників, формувалися протягом багатьох століть і постійно зазнають змін. Державна мова, яка є складовою культури будь-якого народу, також пережила безліч змін упродовж історії та й досі, але завжди зберігає і відображає спосіб життя конкретного народу, його історію та національний світогляд. Наприклад, корейська мова протягом своєї багатовікової історії неодноразово зазнавала впливу свого найближчого сусіда - Китаю.

Будучи під впливом великої Китайської держави, корейська культура протягом багатьох століть взяла на себе певні риси китайської культури; серед освічених людей широко використовувалися китайська мова та писемність, а відомі поети та вчені вдихали мудрість з творів великих китайських філософів. Безумовно, глибока політична, економічна та культурна взаємодія обох країн сильно вплинула не лише на побут

корейців, але і на саму корейську мову, лексика якої на сьогоднішній день на більш ніж 60% все ще складається з слів китайського походження.

За дослідженнями, вчені лінгвісти зазвичай аналізують ідіоми як лінгвістичні явища в «широкому» або «вузькому» сенсі, але вузький аналіз ідіом вважається недоречним, так як до них вчені відносять тільки складні слова і фрази.

Прихильники «широкого» підходу, беруть до уваги всі види стійких мовних утворень. Тому до «широкого» розуміння вони відносять фрази, прислів'я, афоризми, крилаті вирази, ідіоми, та інше. (Кочерган, 2010, с. 290).

Знайти дослідження на цю тему доволі важко, оскільки вчені лінгвісти східних мов зазвичай зосереджуються на китайській або японській мовах. Однак вивчаючи корейську мову можна чітко зрозуміти всі відтінки її історії, та саме ідіоми відображають глибоку мудрість народу, особливості його способу мислення, його цінності, особливе шанобливе ставлення до батьків, розкривають аспекти корейського життя.

Дослідження ідіом вносить вагомий вклад в академічних досліджень в галузі корейської лінгвістиці та культурології, підвищує обізнаність мовної різноманітності та сприяє збереженню мовної спадщини для майбутніх поколінь в глобалізованому світі.

1.2 Вплив культури на формування ідіом

Мова є невід'ємною частиною культури. Вона є носієм культури і відіграє в ній дуже важливу роль. Без мови культура була б неможливою. З іншого боку, мова зазнає впливу і формується під впливом культури.

У сучасній лінгвістиці велика увага приділяється вивченню, як мова відображає національну культуру та історію. Мова є ключовим аспектом національної ідентичності, відображаючи як матеріальні, так і духовні аспекти життя народу. Вона є не лише засобом спілкування, але й скарбницею культурних цінностей, відображаючи їх у лексиці, граматиці, фразеології та інших мовних аспектах.

При вивченні іноземних мов важливо розуміти культурні особливості та використання фразеології, таких як прислів'я та приказки, які відображають національну спадщину та менталітет народу.

Ідіоми є однією із важливих частин усного, літературного та письмового корейського мовлення і допомагають виразити почуття та емоції людини, які не можна передати звичайними мовними засобами. Багато ідіом корейської мови мають давнє походження, в той час як інші з'явилися відносно недавно під впливом різних факторів.

Ідіоми корейської мови зберегли в своїй структурі та значенні відомості історичний період і передаючись з покоління в покоління, які відображають унікальні елементи культури, такі як природне середовище, релігія, звичаї, звички тощо. Таким чином, аналізуючи ці фразеологічні одиниці, можна вивчати не лише їхні безпосередні смислові значення, але й їхню етимологію.

Ідіоми можна розглядати як форму людської культури. З одного боку, вони існують всередині культури, а з іншого - є її основним компонентом

Культура глибоко впливає на формування ідіом, оскільки ідіоматичні вирази часто відображають історичні, соціальні, культурні аспекти та повсякденне життя народу, що їх використовує. Ідіоми можуть відображати унікальні культурні цінності, традиційні вірування, популярні наративи чи навіть географічне середовище. Вони є своєрідним мостом, який з'єднує мову з культурними та історичними коріннями народу. (Сальченко А.А)

Причини створення ідіом в різні історичні роки формування були різні. Появі ідіом сприяє насамперед історичний розвиток, культурні фактори, взаємовпливи з іншими мовами. За кожного ідіомою стоїть багата історія що додає їй глибини та значення. Роль ідіом у суспільстві полягає не лише у забезпеченні мовного вираження, а й у сприйнятті формуванню та підтримці соціокультурних зв'язків. Ідіоми створюють певну атмосферу в мовному спілкуванні, відображають емоції, ставлення та світогляд суспільства.

Як ми вже дослідили, культурні впливи на формування корейських ідіом глибоко вкорінені в традиціях, історичних подіях, релігійних віруваннях та соціальних звичаях.

Ці впливи не лише відображають лінгвістичні особливості, але й передають особливий світогляд, що формувався протягом століть. Корейська мова, нарівні з іншими аспектами культури, є важливим елементом ідентичності корейського народу.

У кожному слові, кожному виразі простежується відбиття культурних цінностей, традицій та способу життя корейців. Однією з найбільш помітних рис корейської мови, що віддзеркалює культурні норми, є ввічливість та шанування старшинства.

У корейському спілкуванні велика увага приділяється відповідним формам мовлення в залежності від соціального статусу та віку співрозмовника. Це відображається у використанні спеціальних форм дієслів, займенників та інших мовних одиниць, що вказують на рівень поваги та відповідальності (Рогатюк, 2009).

Порівняльно-історичний підхід аналізує походження та розвиток ідіом у мовах. Аналіз схожості між ідіомами в різних мовах і на різних етапах розвитку країни та мови дає нам розуміння того, як ідіоми формуються та змінюються з часом.

Корейці часто вважали корейське суспільство патріархальним, оскільки чоловіки домінують у багатьох сферах життя, включаючи прийняття сімейних рішень і володіння власністю. Це часто демонструється в мові через ідіоми, які зображують жінок у ролі підлеглих або підпорядкованих. Але з розвитком глобалізації та феміністичного руху корейське суспільство почало зазнавати змін, які вплинули на використання мови.

Традиції, звичаї та соціальні норми, що характеризують корейську культуру, протягом століть відображалися у створенні та використанні ідіом. У минулому вплив культури на корейські ідіоми був особливо помітним у суспільствах і з сильними консервативними традиціями та глибоко вкоріненими конфуціанськими цінностями.

Розглянемо на прикладі ідіоми *가정은 여자가 지킨다* - Цю ідіому перекладають як «Домашнє вогнище повинна охороняти жінка». Вона відображає традиційні погляди на роль жінки в сім'ї як на основного хранителя домашнього затишку дому, та відповідального за ведення домашнього господарства, та догляду за дітьми. Можемо бачити що ця ідіома показує там гендерний розподіл праці, де жінки в той час

асоціювались з виконаннями домашніх справ, тоді як чоловіки сприймалися як «мисливцями», які забезпечували сім'ю, працюючи та вирішуючи матеріальні справи сім'ї.

남자 없는 집은 너구리가 들어와도 모른다- «У будинок без чоловіка, навіть якщо єнот увійде, ніхто не дізнається.» Ця ідіома відображає домогосподарство, яке без присутності чоловіка є незахищеним або йому бракує авторитету. Вона відображає традиційні погляди на чоловіків як на захисників і головних членів сімей.

바람이 불어도 마음만은 불어오지 않는다- «Навіть якщо вітер дме, душа не дме.» Дана ідіома відображає традиційне корейське уявлення про важливість внутрішнього емоційного стану людини. Вона показує нам, що наслідки зовнішніх обставин можуть змінюватись, однак ніяк не впливають на внутрішній стан людини.

Не секрет, що корейська мова багата історіями та легендами, які також значною мірою вплинули на формування ідіом. Ідіоми, які походять з легенд і історій, часто передають знання та мудрість від покоління до покоління. Багато ідіом, які існують у корейській культурі, походять від історичних подій, міфів і фольклору. Ці ідіоми відображають важливі елементи корейської ідентичності.

Розглянемо декілька з них: *소문난 잔치에 먹을 것 없다* – «На славетному банкеті нема чого їсти» Ця ідіома відображає часи династії Чосон, правителя який влаштував розкішні банкети, однак не міг спокійно насолодитись їжею через постійні образи та напади інших завойовників на свою державу.

뜻이 있는 곳에 길이 있다 – «Там, де є бажання, там є шлях». Ця ідіома відноситься до історичного контексту за часи боротьби незалежності Кореї, яка підкреслює важливість волі та наполегливості.

바늘 도둑이 소도둑 된다- «Крадій голка стає крадієм худоби». Ця ідіома взята з казки, в якій злодій, який спершу мав намір вкрасти лише голку, поступово стає все

амбіційнішим в своїх крадіжках, та в кінці викрадає велику рогату худобу. Ця ідіома використовується для опису ситуацій, коли людина починає з незначних злочинів, та врешті переходить до більш серйозних злочинів.

호랑이도 제 말 하면 온다- «Навіть якщо говориш про тигра, він прийде». Ця ідіома вказує на те, що говорити про когось або щось може несподівано привести це до вас. У корейській культурі тигр є значним символом, що асоціюється з силою та владою, а також може бути пов'язаний з низкою легенд та народних оповідань.

모래 속에 머리를 숨기다- «Сховати голову в пісок»- ця ідіома може відобразити певні аспекти корейської ментальності та підходу до вирішення проблем. Вона може бути пов'язана з поняттям гідності та способу вирішення складних ситуацій у корейському суспільстві.

발등에 돌을 떨어뜨리다- ця ідіома може відобразити вчинення дій, які в кінцевому підсумку призводять до негативних наслідків для самого себе. Цей вислів підкреслює важливість обережності та розуміння можливих наслідків своїх дій, що є значущим аспектом у корейській культурі.

Однак культурний вплив на ідіоми не зупинився в минулому, а навпаки стрімка глобалізація та зв'язки між культурами призвело до нових тенденцій у формуванні ідіом. Це передбачає використання нових термінів, виразів та ідіом, які відображають сучасні реалії та виклики, з якими стикається сучасне суспільство. Таким чином, культурний контекст нашого 21 століття впливає на формування ідіом, роблячи їх рефлексивними та відповідними культурним цінностям і реаліям нашого часу (Сальченко.А.А) .

Ідіоматичні вирази відіграють вирішальну роль у мовній обробці, оскільки вони діють як механізм для конденсації та передачі складних ідей та емоційних станів у стислій та часовій формі. Ідіоматичні вирази збагачують лінгвістичні структури шляхом включення культурних кодів та елементів ідентичності, а також сприяють підвищенню

комунікативної ефективності, додаючи висловлюванням виразності та емоційної насиченості.

Досліджуючи вплив культури на створення ідіом в корейській мові, ми бачимо що ця тема є багатогранною та існує безліч напрямків для дослідження, та постійне поповнення ідіом лише буде мати актуальність дослідження серед вчених лінгвістів і в майбутньому.

Висновки до Розділу 1

В даному розділі ми розглянули основні елементи надання ролі ідіоми в корейській мові та те, як різні культурні фактори вплинули на її розвиток. На основі цих досліджень ми можемо стверджувати, ідіоми не лише несуть в собі поняття лексичних значень але й відображають багатство, глибину та особливість корейської культури, звичаїв і традицій. Вони є ключами до культурних, історичних і соціальних змін.

Ми дослідили, що на формування та розвиток ідіом у суспільстві значно впливають історичні події та культурні особливості мов. Ідіоми дають нам можливість проаналізувати зміни, які відбулися в корейській культурі протягом її історії, традицій, релігії та суспільства, а також гендерні особливості. Вони відображають зміни в суспільних настроях та цінностях і служать мостом між минулим і сучасним світом.

Нами було виявлено, що навички перекладу фразеологізмів і ідіом не завжди є корисними для повного розуміння корейської мови. Для повного розуміння корейської мови необхідно розуміти культурні та історичні, релігійні контексти, в яких ці ідіоми використовуються. Ці знання відкривають двері до більш глибоко розуміння та спілкування на взаєморозуміння у міжкультурних контекстів.

Також ми практично розібрали декілька категорій ідіом: ідіоми і з сильними консервативними традиціями та глибоко вкоріненими конфуціанськими цінностями, ті що виникли з легенд та історій, часто несуть у собі цінні уроки та культурні цінності,

передаючи знання та мудрість від покоління до покоління, та ідіоми які відображають сучасні реалії та виклики, з якими стикається сучасне суспільство.

Зважаючи на це, перед нами відкривається широкий простір для подальшого дослідження взаємодії між мовою і культурою, а також ролі мови у формуванні суспільної свідомості та культурної пам'яті. Ідіоми в корейській мові пропонують унікальне вікно у світ корейської культури та історії, відкриваючи нам можливості для глибшого розуміння як самої мови, так і її носіїв.

РОЗДІЛ 2

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ В МОВІ

2.1. Визначення гендеру та гендерної нерівності

Перші згадки про поняття гендер були задокументовані в лінгвістиці ще в стародавні часи. У той момент були визнані такі категорії, як природна стать «*sexus*» і граматичний рід «*gender*». Категорія роду вважалася пов'язаною з дійсністю для представлення людей різної статі. Природа гендеру досі не підтверджена практично.

Спостереження показують, що в науковій літературі не використовується поняття гендер, а похідні від нього поняття: гендерологія, гендерні дослідження, гендерні аспекти тощо. Часто слова *стать* і гендер вживаються як синоніми.

Німецькі вчені визначають загальний напрямок своїх досліджень поняттям гендеру, вони також використовують поняття (соціального) права. Довгий час наукове співтовариство в цілому вважало очевидний зв'язок між природною статтю та формальною статтю єдиною домінуючою думкою. Це пояснювалося символіко-семантичною теорією, яку запропонували такі вчені як В. Гумбольдт і В. Грімм.

Однак у деяких мовах відсутні гендерні відмінності. Незважаючи на критику, пов'язану з цією теорією, її здатність впливати на те, як люди розуміють справжні поняття та слова, була задокументована. Під час персоніфікації жіночі риси виявляються у всіх предметах, які асоціюються з жіночою статтю. Рід – це граматичний термін, який описує різні типи мовлення. Сегментація слів здійснюється за класами (2 або 3), які збігаються з ознаками роду або відсутністю цих ознак (Собецька, 2014).

У граматиці розрізняють слова чоловічого і жіночого роду. Це пояснюється тим, що гендер є «універсальною концептуальною категорією», яка володіє властивостями «універсального семантичного компонента».

Навіть якщо в мові відсутня формальна родова система, як, наприклад, в англійській чи перській, загальне правило роду все одно дотримується. Сьогодні дослідження такого типу проводяться в економіці, політології, демографії, історії, соціології, психології, антропології, етнології, культурології, філології та соціолінгвістиці.

Першими за класифікацію гендерно-рольових стереотипів виступили вчені-філософи, оскільки проблематика гендерних досліджень є багатоаспектною. К. Юнг пов'язував поняття маскулінності і фемінінності з міфологічним (типовим) мисленням, в цьому понятті поєднуються два протилежних начала – Аніма і Анімус. Чоловік повинен бути активним, сильним, незалежним, раціональним, цілеспрямованим і домінантним у стосунках, логічно мислити, бути готовим до конкуренції, мати турботливий характер (Собецька, 2014).

Гендер - це ряд характеристик, які використовуються для відрізнення чоловіків від жінок, зокрема у випадках чоловіків та жінок та маскулінних та фемінінних атрибутів, які їм приписуються. Сексолог Джон Мані (1955) вперше ввів термінологічну відмінність між біологічною статтю та гендером як соціальною роллю в 1955 році. До його роботи було не звичайно використовувати слово "гендер" для посилання на щонебудь, крім граматичних категорій.

Однак значення слова Мані не стало широко поширеним до 1970-х років, коли феміністична теорія прийняла відмінність між біологічною статтю та соціальним конструктом гендеру. Сьогодні ця відмінність строго дотримується в деяких контекстах, таких як феміністична література, і в документах, написаних організаціями, такими як Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), але в більшості контекстів, навіть у деяких галузях соціальних наук, значення гендеру розширилося, щоб включити «стать» або навіть замінити останнє слово.

Хоча цей поступовий змішування значення гендеру можна прослідкувати з 1980-х років, малий прискорений процес в науковій літературі був помічений, коли

Адміністрація з питань продуктів і лікарських засобів почала використовувати «гендер» замість «статі» в 1993 році.

Гендерна упередженість вважається вподобанням або упередженістю до однієї статі над іншою. Упередженість може бути свідомою чи несвідомою і може проявлятися багатьма способами, як тонкими, так і очевидними. У багатьох країнах усунення гендерної упередженості є основою багатьох законів, включаючи ті, що регулюють робочі місця, сімейні суди та навіть виборчу дільницю.

Дослідники в галузі соціолінгвістики стверджують, що чоловіки і жінки, здавалося б, відрізняються за своєю комунікативною компетентністю або, іншими словами, за своїм знанням того, як використовувати мову в суспільстві, в тому, що вони вважають відповідним для них як мовців. Статеві відмінності в комунікативній компетентності становлять частину конкретної національної культури (Мартинюк, Башкірева 1994, Коутс 1996, Коутс 2004, Лакофф 2004, & Уордгау 2001).

Жінка повинна бути терплячою, завжди погоджуватися і підтримувати, ніколи не сердитися і не демонструвати цього, а також бути слабкою, поступливою і пасивною. Довгий час тема зв'язку між мовою і статтю в лінгвістиці не розглядалася, систематичні дослідження не проводилися, існували лише окремі описи відмінностей мовлення чоловіків і жінок у деяких мовах Карибського басейну. Мандрівники задокументували найдавніші мови Америки та Африки (близько XIII), які мали варіанти як чоловічого, так і жіночого роду (Собецька, 2014).

Різниця в стилі розмови чоловіків і жінок була визнана європейцями після того, як вони прибули в західну частину Індії, де для чоловіків було типово вживати багато слів і фраз, які були заборонені жінкам, хоча чоловіки ніколи не вживали слів із жіночого словника. Гендерний фактор у мовленні базувався на переконанні, що всі відмінності в гендерно-специфічному мовленні пов'язані виключно з біологічною статтю, без урахування інших факторів, таких як освіта, культура та вік. На початку XX століття тема мови та гендеру стала важливою в лінгвістиці. Цьому сприяло кілька факторів.

Ф. Маутнер (2019) досліджував поведінку чоловіків і жінок у різних соціальних групах і помітив, що гендерна варіація мовлення пов'язана з соціальними факторами. Причиною появи жіночої мови вчений вважав культурні традиції.

Однак теорія Маутнера про соціальну природу гендерних відмінностей у мовленні довгий час не була повністю розроблена.

Е. Сепір (2015) задокументував відмінності фонетичного та граматичного мовлення чоловіків і жінок. Вчений зазначив, що скорочені форми поширені в жіночій мові, незважаючи на відсутність роду в їх походженні, фонетична і морфологічна простота мови зумовлює вживання жіночих варіантів скорочених форм. Проте вчений визнає, що вони можуть служити ознакою статусу жінки в суспільстві, менш значущому і менш церемоніальному, ніж у чоловіків. Як правило, люди вважали, що всі розбіжності між статями в мові пов'язані виключно з біологічною статтю. Мова є такою, якою вона є, через біологічний поділ між чоловіками та жінками, відмінність, яка в біології вважається природною та постійною. Гендерний компонент ранніх досліджень був спорадичним.

Починаючи з 1960-х років, дослідження зв'язку між мовою та статтю поділяють на два етапи: біологічна детермінація і власне гендерні дослідження.

Результатом цього пориву стала поява своєрідного лінгвістичного напрямку – феміністичної лінгвістики, яка мала на меті викрити патріархат, оскільки чоловіки традиційно займали всі соціальні позиції. Феміністська лінгвістика виявила типові закономірності гендерної диспропорції в мові. Лінгвістична відносність гіпотези Сепіра-Уорфа (дослідники, які вивчали різні культури, їхні погляди та мовну залежність) дає можливість обговорити те, що феміністська критика хотіла б переглянути та змінити мову, яка використовується, оскільки мова є не лише відображенням соціального розвитку, а й формує спосіб мислення та почуття людей. Яскравим прикладом теоретичної феміністичної лінгвістики є робота Лакоффа «Мова і місце жінки» (Лакофф, 2018), яка демонструє жінку та її мовну позицію. Р. Лакофф вважає, що європейські мови асоціюються з жінками з негативної точки зору (як задокументовано у фольклорі).

Жінок вважають об'єктом, а не суб'єктом; Поведінка жінок у мові більш неоднозначна, ніж у чоловіків, але все ж людяна, орієнтована на розмову. Серед європейських народів феміністичні лінгвістичні дослідження стали найпопулярнішими в Німеччині. Німецький дослідник С. Тремело-Плетц запропонував теорію дефіциту, який характеризується відсутністю впевненості, домінуючою поведінкою, агресією та іншими жіночими якостями в усній і письмовій мові. Цю ідею заперечували в 90-х роках Ю. Самеле та Б. Барон, які відстоювали істинність рідкісної жіночої мови, розрізнення чоловічої та жіночої словесної поведінки, існування особливих характеристик у кожній статі та порівняння однієї мови з іншою .

Дослідники феміністської ідеології зазначили, що жінки повинні бути відображені та ідентифіковані, щоб мати можливість вижити в суспільстві (біологічно, соціально, психологічно), натомість статі не однаково представлені в мові. Андроцентризм – багатовікова цивілізаційна традиція зведення всього до одиничного представлення (чоловічого), яке є об'єктивно універсальним.

2.2. Історичний контекст гендерних ролей у суспільстві.

Грунтуючись на визначенні, дослідники віднесли андроцентризм до таких ознак: поняття людина еквівалентне поняттю людина, будь-яка стать представлена словами чоловічого роду, а слова жіночого роду походять від них, це традиція: значення чоловік більший за жінку. Останні роки характеризуються різними підходами до гендерних питань, є також неоднозначності під час розробки теорії. Усе це говорить про те, до якої міри вона просунута та глибина її теорії. Аналізуючи слов'янські мови, А. Кириліна вважала, що гендерна лінгвістика та лінгвістична гердерологія є синонімами (Кириліна, 2018).

О. Каменська пропонує диференціювати ці поняття, звертаючи увагу на метод дослідження, оскільки гендерна лінгвістика використовує гендерні методи у вивченні

мови та поведінкового мовлення, а предметом вивчення лінгвістичної гендерології є гендер мови за допомогою лінгвістичних засобів (Каменська, 2018).

Однак О. Горошко стверджує, що під час створення гендерної лінгвістики формуються методологічні основи, в яких можуть бути використані обидві точки зору. Вивчення гендеру є невід'ємною частиною соціальних наук (психології, соціології, філософії). Напрямок зростає, розвивається власна методологія, з'являються нові методи, формується інша парадигма дослідження.

Провівши наукові дослідження передумов для створення та розвитку гендерної лінгвістики, а також вивчивши різні точки зору науковців, можна сказати, що гендерна лінгвістика дозволяє загальне розуміння поняття гендеру через складну та різноманітну структуру мови. Сучасні дослідження гендерної лінгвістики зосереджуються на розмовній та письмовій мові чоловіків і жінок.

Коли гендерні дослідження стали визнаною галуззю дослідження, термін «гендер» був включений у парадигму сучасної мови соціальних наук до того, як він був включений у гуманітарні науки. Спочатку сфера мовлення та мови була переважно розташована на Заході. Він був першим, хто описав чоловічі та жіночі характеристики мови та мови. Сьогодні ця процедура настільки швидка, що тепер можна стверджувати, що ще однією галуззю лінгвістичних досліджень є дедалі популярніша гендерна термінологія або гендерна лінгвістика. До введення нової термінології лінгвістика не ігнорувала вживання в мові слова «гендер». Дані з галузі соціальної психології свідчать про те, що люди перш за все впізнають один одного за статтю, потім розпізнають інші соціально-біографічні властивості індивідів, такі як вік, раса, місце народження, поведінка тощо (Сидельникова, 2006).

У своєму дослідженні автор виступав за використання терміну «стать» лише для опису біологічної різниці між чоловіком і жінкою. Термін «гендер» використовується для опису соціальних, культурних і психологічних компонентів, пов'язаних з атрибутами, стандартами, стереотипами та ролями, які вважаються типовими чи корисними для чоловіка чи жінки (Пшеничних, 2010).

Цей термін вперше з'явився в англomовному світі і є англійським аналогом граматичного терміна для позначення статі.

Багато вчених присвятили свої дослідження гендерному розмежуванню в суспільстві та пов'язаним з цим процесам. У своєму аналізі вони використовують стару термінологію, включно з терміном, однак у своїх міркуваннях враховують соціальне та культурне значення статі.

Спостереження свідчать про те, що в україномовній спеціальній літературі частіше вживається термін «гендер», а не похідні від нього терміни: «гендерні дослідження», «гендерні аспекти», «гендерні відносини», «гендерні питання» тощо. Питання гендерних відмінностей у розмовній мові чоловіків і жінок, теорія мовної особистості (поняття «мовна особистість» може бути застосовано як до окремих осіб, так і до груп людей) і соціальної зумовленості цих відмінностей, ми пропонуємо, що розуміння динаміка гендерних відмінностей у розмовній мові чоловіків і жінок (поряд із соціальним конструюванням гендерних відмінностей) призведе до кращого розуміння культурних відмінностей між чоловіками та жінками (Пірська, 2013).

Визначення слова «гендер» полягає в розмежуванні соціокультурних і біологічних характеристик чоловіків і жінок, які пов'язані з певною етнічно-культурною групою. Цей термін покликаний підкреслити соціально сконструйовану природу гендеру, його регулярність, послідовність і ритуалізацію (Маслова, 2015).

Незважаючи на те, що концепція гендеру виникла в результаті накопичення даних та їх інтерпретації (гендерний фактор, пов'язаний з мовою, вперше з'явився наприкінці VIII або на початку IX століття відповідно до гендеру граматики), спочатку задумана як окрема галузь науки – гендерологія наприкінці минулого століття. Гендерологія стосується широкого кола проблем і численних спеціалізованих галузей наукового знання – гендерної психології, гендерної соціології та гендерної філософії: особливе місце в її діапазоні займає лінгвістична гендерологія (або лінгвістична гендерологія) (Жигаліна, 2009), яка пов'язує мову з особистістю на основі соціальної статі.

Крім того, поточний стан гендерних досліджень полегшує ідентифікацію цих основних методів розвитку, які мають лише описову силу в цілому. Перший підхід базується на соціальній природі чоловіків і жінок, метою якого є виявлення мовних відмінностей, які можна віднести до розподілу соціальної влади в суспільстві. Залежно від статі носія мови, його уподобань щодо словникового запасу та інших мовних особливостей їх тимчасово називають «жіночими» та «чоловічими» мовами.

Для тих науковців, які займаються подібним типом досліджень, визначення статистичних значень або середніх параметрів має вирішальне значення та служить основою для створення психолінгвістичних теорій щодо поведінки чоловіків і жінок щодо мовлення. Третій підхід зосереджується на когнітивних аспектах відмінностей у мовній поведінці жінок і чоловіків. Для прихильників цього підходу найважливішим аспектом є не визначення частоти розбіжностей, а створення загальної мовної моделі та когнітивної основи для занять мовою. Це призведе до більшого акценту на створенні спільної мови та управлінні її показниками (Козуб, 2010).

По-третє, важливе твердження про природу онтології: парадокс гендеру як лінгвістичного явища полягає в тому, що майже всі лінгвістичні галузі мають можливість досліджувати його: у соціолінгвістиці він надає багато інформації про функції мови в суспільстві. Різні причини (вік, стать, професія); психолінгвістика, яка вивчає специфіку асоціації чоловіків і жінок; у лінгвістиці та культурології, відповідно до мови та культури суспільства, дослідження гендерних, загальних та особистих культурних характеристик. Ці поля не виключають одне одного, а працюють разом і доповнюють одне одного.

2.3. Основи гендерного дисбалансу

Гендерний характер лінгвістичного ландшафту є значним уявленням про розуміння світу через чоловічу та жіночу точки зору, а також вплив статі на мову та поведінку. Зв'язок між статтю та мовою в першу чергу визначається стереотипом мови,

що накладає відбиток на поведінку, включаючи мову, особистість і спосіб вивчення мови. Крім того, лінгвістичні дослідження мають потенціал для виявлення поширеності гендерних стереотипів, які сприйняті носіями мови.

І чоловіки, і жінки використовують свою рідну мову, щоб спілкуватися зі світом і один з одним унікальним способом. Ось чому існують відмінності в їхніх мовах. Сьогодні є достатні підстави вважати, що вони володіють відчуттям, яке можуть відчувати лише жінки чи чоловіки. У результаті, дотримуючись цих правил, існують мовні варіанти, які є загальними для одних індивідів і які вважаються нерелевантними для інших, а також є інші варіанти, які вважаються природними.

Візуальна репрезентація жіночих досягнень у сучасній літературі, безсумнівно, відповідає за необхідність критичного розгляду найбільших успіхів фемінізму, першими кроками якого були праці піонерів першої хвилі феміністської критики (Вірджинія Вулф, Сімон де Бовуар), яка визнавала відсутність жіночої літературної традиції та тотальний характер письма про чоловічі методи репрезентації Крістева, а також інші. Наприклад, сучасний рух гуманістичного фемінізму керується принципом андрогінізму, який впливає з концепції рівності між чоловіками та жінками щодо ментальності та ідеалу «суспільства партнерства». Феміністичні дослідження перетворилися на гендерні дослідження, які охоплювали більш широке коло, включаючи як жінок, так і чоловіків, і зосереджувалися не лише на жіночій статі, а й на чоловічій статі. Це було зроблено для того, щоб мати більш повну перспективу та підкреслити, що не природні, але насамперед культурні атрибути» (Ляпунова, 2007).

Прагнення до гендерної рівності в першу чергу визначається активним розвитком досліджень маскуліності, яка є науковою галуззю, що сформувалася в результаті руху академічного фемінізму, але згодом переросла у більш масштабну галузь знань, що стосується фундаментальні питання, пов'язані з різними сторонами людського буття. Загальне завдання гендерних досліджень полягає в досягненні пропорційного розподілу жінок і чоловіків у суспільстві. Однак вони демонструють випадковість, а часом і неоднозначність основних термінів чоловіків і жінок. Гендерні ідеї охоплюють широкий

спектр поглядів на природу людської сексуальності та пов'язаної з нею ідентичності, специфічними полюсами є біологічний детермінізм, з першого боку, і визнання соціокультурної конструкції статі, з другого.

Повністю погоджуючись із слушною критикою дослідників щодо легітимності фемінності як концепції та маскулінності як відповідника (перші визначення в цій парі концепцій пов'язані зі статтю, оскільки вона має біологічну природу, друга – із соціокультурним підходом) до фемінності, досі маємо побоювання щодо широкого використання цих понять у сучасній гуманітаристиці (Козак, 2009).

Конкретним прихильником концепції такого використання може бути наявність більш-менш послідовного набору атрибутів, які зазвичай асоціюються з чоловіками та жінками. Найбільш загальноновизнані традиційні ідеї стверджують, що маскулінність асоціюється з волею, бажанням підтримувати відносини влади та активним створенням нового світу. Жіночність асоціюється з інтуїцією, потягом до «загального блага», безпосереднім створенням нового життя. Навіть порівняно недавні літературні твори, які зображують чоловіків у кризі або жінок, які не мають дітей, базуються на концепції асоціації з цими загальними образами. Гендерний менталітет людини в першу чергу визначається складною взаємодією трьох аспектів: біологічного факту, історичного припису того, що повинні робити чоловіки і жінки і як вони повинні жити в певній культурі, і взірцевої моделі того, як жінки і люди повинні взаємодіяти в мистецтві, культурі та міфології.

Своєрідність національної літератури початку XXI століття, зокрема образів жінки в мистецтві, можна досягнути лише в комплексі з культурним феноменом, відомим як рубіж століть. Це обмеження характеризується повною недовірою до чинної влади, глибоке розуміння загрози, яка нависла над людством і культурою, відновлення класичних, міфічних уявлень про світ; зміна художньої мови. Перехідний період попереднього століття, який очолив поява нового, модерністського стилю мистецтва, також проілюстрував значну зміну основ традиційного суспільства. У літературі концепція «чоловічого» сприйняття жінки змінюється на іншу художню парадигму.

В. Агеєва зазначає: «Загалом ці зміни пов'язані зі зміною ракурсу, ракурсу уявлення, жінка вже не є просто об'єктом, який спостерігають здалеку, а навпаки, вона асоціюється з центром еволюції людини» (Данилевська, 2009).

Образ «нової жінки» був насильно імпортований у західну літературу, це було помітно не лише в творах когорти талановитих жінок, а й у творах чоловіків (Г. Ібсена «Ляльковий дім») визвольні тенденції. Найвідоміші жінки-учасниці українського модернізму – Леся Українка та Ольга Кобилянська. Важливо зазначити, що масштабна соціокультурна реекспертиза творчості цих письменниць, проведена в дослідженнях вітчизняних феміністок, виявила багато суттєвих аспектів. літературної процедури на зустрічі 20-21 ст. Зокрема, В. Агеєва та С. Павличко обговорюють відмінності модернізму в Україні та Західній Європі, оскільки в Польщі він вважається конфліктом між «татом» і «синами» (Григорів, 2008).

У контексті колонізованої культури відсутність жіночої літературної традиції та патріархату не обмежувалася відсутністю політичного механізму чи механізму цензури, а й відсутністю влади імперії над політичними та цензурними питаннями. Попри виразну творчість найвидатніших поборниць вітчизняного модернізму, прагнення створити цілісну лінію жіночого письма (для Лесі Українки авторитетом у царині літератури була Марко Вовчок, для Ольги Кобилянської – німецькі авторки), феміністична перспектива їх написання, як зазначає В. Агеєва, «було майже нечитаним...» (Артамонова, 2011).

Розгляд творів цих письменниць з точки зору феміністичної критики було завершено лише наприкінці 20 століття. Новий розвиток епохи вирішив питання взаємодії між жінками та чоловіками в культурі та суспільстві, це знову висвітлювало питання фізичної та сексуальної природи людей. Література 80-х і 90-х створювалася в середовищі, яке було майже запаморочливим від свободи, скасування потужних правил і табу відбулося майже негайно (Буяр, 2007).

Дослідники, які спостерігали за літературним процесом у 1990-х роках, задокументували бажання чоловіків і жінок мати автономію незалежно від точки зору

іншої сторони. Цей конфлікт називають «війною статей»; Термінує це й Н. Зборовська. Артикуляція численних гострих проблем, замовчуваних радянським режимом, не лише в патріархальному контексті, а й тих, що призвели до значних гендерних помилок, призвела до появи нової художньої мови.

Висновки до Розділу 2

У цьому розділі детально дослідили різноманітні аспекти гендеру та гендерної нерівності, починаючи від визначення гендерних ролей до аналізу їх історичного контексту та основ гендерного дисбалансу. Ми проаналізували, що гендерна нерівність - це системна проблема, яка торкається всіх сфер життя та суспільства, порушуючи принципи рівності та справедливості.

Ми визначили, що гендер як складний соціокультурний конструкт показало нам, що він не обмежується лише біологічною статтю, але також включає у себе соціальні ролі, очікування та ідентичність, які визначаються культурними та історичними контекстами. У свою чергу, гендерна нерівність виражається у нерівному розподілі ресурсів, прав та можливостей між жінками та чоловіками, що може мати негативні соціальні, економічні та політичні наслідки.

Також проведений аналіз історичного контексту гендерних ролей в суспільстві свідчить про те, що хоча в минулому були спостережені певні зміни, деякі стереотипи і нерівності залишаються актуальними і сьогодні. Це свідчить про необхідність подальших зусиль для зміни гендерних норм та стереотипів.

Основи гендерного дисбалансу виявились багатогранними, включаючи соціокультурні уявлення, економічні нерівності та політичні системи, які можуть підтримувати або посилювати гендерні нерівності. Це підкреслює важливість широкомасштабних заходів на рівні законодавства, освіти та громадської свідомості для боротьби з гендерною нерівністю та досягнення справедливого та рівноправного суспільства.

Також ми розглянули контекст колонізованої культури у відсутність жіночої літературної традиції та патріархату на прикладі українських письменників та письменниць. Досліджуючи літературні образи жінок та чоловіків, які пройшли еволюцію від традиційних до сучасних інтерпретацій, ми бачимо, що літературні твори стають дзеркалом культурних і соціальних змін, відображаючи перегляд та відхід від стереотипних ролей.

Особливе значення у цьому контексті має «війна статей», яка характеризується активною боротьбою за вираження гендерної ідентичності у літературі кінця XX - початку XXI століття. Цей конфлікт не тільки призводить до переосмислення гендерних ролей, але й підкреслює необхідність більшої автономії та різноманітності літературного вираження, що стає основою для нових художніх мов та нових ідеологічних парадигм.

Таким чином, даний розділ демонструє нам, що гендерні питання займають ключове місце у формуванні літературних образів, впливаючи на розвиток літературних жанрів та стилів. Це відкриває широкі можливості для подальших досліджень у цій галузі, зокрема, щодо аналізу специфіки гендерної взаємодії в різних культурних та історичних контекстах.

Отже, гендерна нерівність - це глибока та системна проблема, яка потребує комплексного підходу та спільних зусиль суспільства в цілому для її вирішення. Лише шляхом співпраці та взаєморозуміння може бути досягнута гендерна рівність та справедливість для всіх його членів.

РОЗДІЛ 3

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

3.1. Роль гендеру в мовних структурах корейської мови

Вивчення мови та гендеру стосується того, як різні форми мовлення пов'язані з гендерними категоріями або як вони відображають гендерні соціальні норми. У цьому розділі ми розглядаємо чотири основні сфери мовленнєвого різноманіття: лексику, фонологію, синтаксис і дискурс.

За останні кілька десятиліть з'явилося багато дослідників які вивчають те, що жінки і чоловіки використовують мову по-різному. Початкові спостереження Лакоффа (1973) вказують на відмінності в лексиці та синтаксисі жінок, підтримуючи «домінантний» підхід до гендерних відмінностей у мові, де жінки сприймаються (Cameron 2005).

Пізніші дослідження, зокрема Таннен (1993), розглядають чоловіків і жінок як представників різних субкультур, що дозволяє підходити до розуміння гендерних різниць у мовленні з іншого ракурсу.

Згідно з Уордго (Wardhaugh, 2010), гендерні відмінності виявляються у різних аспектах мовлення, включаючи фонологію, лексику, стиль мовлення, граматику, інтонацію, паралінгвістику та інші. Наприклад, Фішман (1978) зауважив, що жінки частіше ініціюють та підтримують розмову з чоловіками, виступаючи активніше, тоді як інші дослідження вказують на те, що жінки використовують більш ввічливу мову та дотримуються стандартної граматики (Brown 1987, Montgomery 2008). Ці відмінності переважно пояснюються соціальним домінуванням чоловіків і пристосованістю жінок до цього становища (Holmes 2013), але також можуть свідчити про конкуренцію за соціальний статус, де жінки і чоловіки використовують гендерні відмінності для виявлення своєї ідентичності та соціального статусу (Eckert 1989).

Останнє з цих пояснень починає натякати на точку зору відмінностей, згідно з якою і жінки, і чоловіки конкурують між собою за соціальний статус, використовуючи гендерні відмінності (Eckert 1989). Таким чином, жінки можуть бути схильні співпрацювати та співпереживати іншим жінкам, щоб продемонструвати свою жіночність, тоді як чоловіки зазвичай конкурують і сперечаються, щоб утвердити маскулінність (Wardhaugh 2010).

Проте вчені загалом погоджуються, що дуже важко визначити точні відмінності в мові, та перевіряючи спостереження Лакоффа(1973), дійшли висновку, що ситуація набагато складніша, ніж здається, посилаючись на інші змінні, окрім статі, і ставлячи під сумнів чоловіче домінування як причину певних явищ.

Історія Кореї пов'язана з надзвичайно патріархальним ставленням до жінок і жорсткими очікуваннями щодо їхньої ролі в суспільстві. Хоча країна вже зробила певні кроки, щоб досягти гендерного паритету. Мова все ще відображає минуле, незважаючи на спроби змінити реформи; відмінності між умовно чоловічими та умовно жіночими стилями мовлення вказують на те, що чоловіки та жінки створили різні засоби навігації в соціальному світі.

Багато широких узагальнень щодо відмінностей у мові корейців чоловіків і жінок були спричинені традиційними припущеннями про те, як стиль мовлення пов'язаний із соціальними ролями. Оскільки чоловіки все ще переважають у сферах бізнесу, політики, економіки та фінансів, часто кажуть, що вони говорять агресивно та прямолінійно. І навпаки, жінки часто кажуть, що вони розмовляють у відносно стриманій манері і передають свої повідомлення опосередковано і з дружелюбністю, оскільки вони традиційно працюють вдома.

Зрештою, ця теорія «окремих сфер» базується на неправильних уявленнях і не має пояснення. Дослідження інших мов показали, що існують різні способи ведення переговорів, які можуть використовувати як чоловіки, так і жінки, а не гендерні стилі мовлення.

Наприклад, жінки використовують більше вигуків, щоб звернути увагу, тоді як чоловіки використовують більше сленгових виразів, щоб продемонструвати свій статус у групі. Це робиться для налагодження соціальних зв'язків.

Багато широких узагальнень щодо відмінностей у мові корейських чоловіків і жінок були викликані традиційними уявленнями про те, як стиль мовлення пов'язаний із соціальними ролями. Оскільки чоловіки все ще переважають у сферах бізнесу, політики, економіки та фінансів, про них часто говорять, що вони агресивно та прямолінійно. (Cho, Sungdai, 1958)

Досліджуючи корейську лексику виявлено, що вона показує гендерну історію Кореї та сучасні гендерні очікування. Багато слів, пов'язаних із гендером, зазвичай є чоловічого роду, але вони також можуть змінюватися в жіночий рід, проте вони також можуть змінюватися, змішаного роду. Усі терміни є загальноприйнятими китайсько-корейськими термінами, в яких додаткова морфема 女 означає «жінка». Однак у сучасній корейській лексиці гендерні відмінності не так помітні, як у професійних назвах чи сімейних зв'язках, і більшість слів нейтральні.

Розглянемо декілька прикладів:

1. 시인- «поет»,
2. 여시인 – «жінка-поетеса»,
3. 비서 – «секретар»,
4. 여비서- «жінка-секретар»,
5. 여우 – «собака жіночого статі» (в деяких діалектах) ,
6. 남우 – «собака чоловічої статі»(в деяких діалектах).

Впорядкування морфем , що позначають стать, у сполуках є більш виразною вказівкою на гендерну ієрархію, успадковану від китайсько-корейської мови. У випадку коли частина морфем чоловічої статті ставиться перед морфемою жіночої статті.

Розглянемо декілька прикладів:

1. *남녀* – «хлопчик та дівчинка» – перша морфема *남* (*남자* -чоловік) *녀* (*여자*-суфікс для позначення жіночої статті)
2. *부모* – «батьки» (батько та мати)
3. *자녀* – « син та донька».
4. *부부* – «чоловік та жінка».
5. *신사 숙녀* – «джентельмени та леді».

Багато фраз, які базуються на метафорах або загальноприйнятих соціальних стереотипах, є відверто принизливими щодо жінок. Деякі з них пов'язані з іншими мовними стереотипними метафорами ./

Розглянемо декілька прикладів:

강남성괴 – «жертва Каннамської пластичної хірургії». Такий вираз використовується для позначення жінок, які після надмірної пластичної хірургії набули неприродної або незручної зовнішності, часто скорочується до «фрік». Схожі слова, такі як «андроїд» і «кіборг», використовувалися в 2000-х роках, але до 2010-х років вони рідко використовувалися.

된장녀 – «золотошукачка». Неологізм, який з'явився в Інтернеті наприкінці 2000-х років. Його використовували для засудження поведінки деяких корейських жінок, які були в пошуках зможних чоловіків, щоб оплачувати свою розкіш, не заробляючи грошей самостійно.

김여사- «жінка біда за кермом». Термін використовується для опису незвичайної поведінки жінок-водіїв, які погано водять. Автолюбители часто використовують його.

Як дослідив Cho Sungdai, у своїх роботах він пояснює те, що взаємодію між чоловіками та жінками в мовленні може проявлятися через відмінності у використанні інтонаційних патернів. Дослідження показують, що чоловіки частіше використовують спадну інтонацію, тоді як у жінок спостерігається висхідна. Ця різниця може мати відношення до сприйняття дружелюбності та впевненості у співрозмовника.

Аналізуючи історичний контекст Кореї, вчений зазначив, що жінки у минулому мали нижче соціальне становище, тому використання висхідної інтонації для них могло бути способом закріпити свою позицію та продемонструвати впевненість. Це явище може бути розглянуте як міжкультурний аспект. Крім того, деякі дослідження показують, що чоловіки частіше використовують регіональні діалекти, що може вказувати на їх бажання демонструвати соціальний престиж, тоді як жінки віддають перевагу стандартній мові.(1958)

Щодо фонологічних відмінностей, у мовленні жінок частіше можна помітити використання напружених або придихових приголосних замість простих. Наприклад, у словах, де зазвичай зустрічаються прості приголосні ㄴ або ㄷ, у жіночому мовленні можна частіше почути їх напружені варіанти ss або tt, особливо у термінах, що описують якісні характеристики та прислівники. (Prof. Dr. Martine Grice 2013)

- 조금 – *трішки* – 쪼금
- 다른 것 – *інші речі* - 따른 것
- 작다 – *малий* - 짝다
- 갑자기 / *раптово* – 갑짜기

Хоча з фонетичної точки зору аспірація, напруження та є формами посилення, хоча носії мови можуть сприймати ці фонологічні риси як «дитячі» або «милі», що

піддається гендерним стереотипам. Широко поширений ефект $0\text{ㅍ}\ \text{ㅍ}\text{ㅍ}$ (eگو) може бути спричинений фонологічними рисами, які сприймаються як дитячі або милі, оскільки вони дозволяють носію мови звучати ніжніше та вразливіше, що відповідає певним гендерним стереотипам і культурним очікуванням щодо поведінки в більшості характерні для жінок.

Такі мовні засоби можуть посилити бажану інтерпретацію поведінки як милої або привабливої в корейській культурі, де велика увага приділяється вираженню чарівності та ніжності в особистісних відносинах. Це особливо помітно в спілкуванні між партнерами та в соціальних медіа, де воно часто використовується для посилення соціальних зв'язків або для висловлення певних емоцій.

Це спостереження суперечить елементарній характеристиці зв'язку між звуковим символізмом і гендерними стереотипами.

Отриманні дані про структури в мові показали нам, що на мовну поведінку та сприйняття людей можуть впливати гендерні ролі в корейській мові. До прикладу, чоловіки, які використовують більшу кількість жіночих мовних характеристик та лексику, можуть бути сприйняті як менш авторитетні в суспільстві, ніж чоловіки, які використовують більшу кількість чоловічих мовних характеристик. Та у контексті протилежної аргументації, жінки, які використовують більше чоловічих мовних характеристик, можуть бути вважані більш авторитетними, ніж жінки, які використовують більше жіночих мовних характеристик.

Такі гендерні відмінності в мовних структурах напряду впливають на роль в суспільстві.

Досліджуючи ми виявили декілька проблем які впливають на формування гендерних ідентичностей та взаємодії між статями:

1. Виховання та мовленнєві норми: формування гендерної ідентичності інтенсивно відбувається під час підліткового віку, який є критичним періодом для розвитку соціальної та гендерної ідентифікації. Підлітки адаптуються до соціальних норм та стереотипів, які домінують у їхньому найближчому оточенні, включаючи батьків, друзів

та ширше суспільство. У корейському контексті з дитинства зазвичай заохочують хлопців до більш прямого та авторитетного способу висловлювання, тоді як дівчат стимулюють до більшої ввічливості та стриманості. Це сприяє тому, що у дорослому віці жінки частіше використовують вищі рівні ввічливості у повсякденних інтеракціях, що може бути індикатором схильності до підкорення чи скромності.

2. Професійне спілкування: однією з найголовнішою проблемою корейського суспільства вважається наявність гендерних бар'єрів у професійному спілкуванні. Обидві статті стикаються з очікуваннями щодо того, як вони повинні виражати думки та ідеї. Жінки, які використовують стилі комунікації, притаманні «чоловічому стилі», можуть стикнутись з стигматизацією на робочому місці. В той час як чоловіки, які ухиляються від використання агресивного або домінуючого стилю спілкування, можуть бути сприйняті як менш компетентні працівники, та бути порівняні до жінок. Ця гендерна розбіжність у спілкуванні утворює перешкоди для обох статей, що потребує осмисленого підходу до змін у культурах і політиках.

3. Соціальні очікування та роль в сім'ї: у корейському суспільстві прийнято надавати відповідну роль жінкам, як господині та доглядальниці. Однак за останні десятиліття ми можемо спостерігати різкі зміни цих ролей. Жінки все активніше починають займатись освітою та професійною діяльністю, тоді як чоловіками відкриваються можливості отримати відпустки по догляду за дітьми.

Незважаючи на ці зміни, в суспільстві ще існує значний опір, що відображається в критиці таких новацій. Ці зміни корелюють із різким падінням народжуваності, як зазначено в статті (Reuters «У Південній Кореї рівень народжуваності впав до рекордно низьких показників»). Станом на 2023 рік, це демографічна криза може стимулювати суспільство до вжиття заходів проти гендерної дискримінації та сприяти створенню умов для забезпечення рівних можливостей для чоловіків і жінок у всіх аспектах життя.

Таким чином, роль гендеру в структурах корейської мови є важливою та складною темою, яка потребує більш детального дослідження. Ці дослідження можуть сприяти

кращому розумінню на те, як стать впливає на міжособистісні взаємодії та взаємини між людьми в суспільстві.

3.2. Приклади ідіом, що відображають гендерну нерівність

Michelle Ye Hee Lee стверджує, що глибоко укорінене сприйняття ролі жінки з давніх часів у південнокорейському суспільстві може бути виражене через корейський термін *집사람*, що дослівно перекладається як «домашня людина» та зазвичай використовується для позначення дружини.(2022)

У суспільстві де гендерні ролі й стереотипи закріплені, ідіоматичні вирази відіграють важливу роль у відтворенні та підтримці цих ідей. В цьому розділі ми проаналізуємо ключові ідіоми, які яскраво виражають, як мова може впливати на гендерні очікування та відносини.

Розуміння того, як гендерні стереотипи втілюються в мові, дозволяє глибше зануритися в механізми, що підтримують і відтворюють гендерну нерівність на рівні повсякденної комунікації. Аналіз цих ідіоматичних виразів дає можливість критично переглянути та реформувати мовні норми з метою побудови більш гендерно чутливого суспільства.

Розглянемо декілька ідіом :

1. *하늘 높은 남자* – «чоловік, що високий, як небо». Ця ідіома вказує на ситуацію, коли чоловіка вважають надзвичайно високим, потужним або привілейованим.
2. *여자 하나 두면 나라 차린다* – «якщо додати ще одну жінку, то можна створити країну». Ця ідіома підкреслює силу, вплив або енергію жінок в суспільстві.
3. *남자가 팔자* – «чоловіки – руки». Ця ідіома вказує на високий статус чоловіків в суспільстві або їх роль в рішенні проблем або виконанні завдань.

4. *여자 손목* - «жіночі зап'ястки». Ця ідіома може використовуватися для вказівки на здатність жінок до милосердя, співчуття або турботи.
5. *밥그릇 남자* - «чоловік, що не закінчує страву». Ця ідіома може вказувати на чоловіка, який не може виконати свої обов'язки або не є надійним.
6. *여자 마음, 가을 하늘* - «серце жінки подібне до осіннього неба». Тут зображується жіночі емоції як непостійні та непередбачувані, подібно до того, як швидко може змінитися погода восени. Ця ідіома відображає традиційні стереотипи про жінок як емоційних і примхливих.
7. *남자는 배, 여자는 항구* - «чоловіки - це кораблі, жінки - це гавані». Ця ідіома підкреслює традиційні гендерні ролі, де чоловіки розглядаються як шукачі пригод або годувальники (кораблі), в той час як жінки розглядаються як доглядальниці або домогосподарки (гавані), що забезпечують безпеку і стабільність.
8. *남자대문에 불난 것도 모른다* - «людина навіть не знає, чи горять входні ворота.» Ця ідіома свідчить про те, що чоловіки часто не знають про домашні проблеми чи справи вдома, що посилює стереотипи про те, що чоловіки зосереджені на зовнішньому світі чи роботі і менше на домашніх чи сімейних справах.
9. *앉은 자리 보고 발을 뺀어라* - «витягніть ноги відповідно до місця, де ви сидите». Ця ідіома часто використовується для того, щоб порадити людям (як правило, більше жінкам у сім'ї або соціальному середовищі) поводитися відповідно до їхнього соціального статусу або в контексті їхньої ролі в сімейній ієрархії.
10. *남편은 돌다리도 두드려 보고 건너라, 아내는 건너 놓은 다리도 되돌아보라* - «чоловік повинен перевірити навіть кам'яний міст, перш ніж перейти; дружина повинна перевірити навіть перейдений міст ще раз». Данна ідіома походить від іншої ідіоми – *돌다리도 보고 건너다*. Ця фраза використовується для висловлення ідеї обережності та

ретельної перевірки ситуації перед прийняттям дій. Вона закликає до обережності перед здійсненням якихось кроків або рішень. Однак часто ця ідіома використовується коли бажають показати, що чоловіки повинні бути обережними, але жінки повинні бути ще більш прискіпливими, що відображає погляд на чоловіків як на осіб, які приймають рішення, а на жінок - як на відповідальних за подвійну перевірку або надмірну обережність.

Ще один приклад – *여자는 들었다 놔다 한다*, що буквально перекладається «жінка то підіймає, то кладе назад». Цей вираз використовується для опису непостійного або нестабільного поведінки жінок і може викликати образливе сприйняття. Він відображає стереотипні уявлення про те, як повинні себе вести жінки у суспільстві.

남자는 흠먹어야 산다 - «чоловік повинен їсти землю, щоб жити». Ця ідіома підкреслює тверду працю чоловіка і його здатність пристосовуватися до будь-яких умов для забезпечення себе та своєї сім'ї.

철이 없다 – «не мати чоловічої відповідальності або зрілості». Цей вираз може використовуватися для опису молодих чоловіків, які ведуть себе незріло або несерйозно.

Останні роки часто вживаними фразами серед молоді є:

바람둥이 – Чіткого перекладу цей вираз не має, та вживається для опису чоловіка, який має багато короткотривалих романтичних зв'язків і може вести себе легковажно у відносинах.

입에 거미줄 치다 - «плести павутину над ротом» часто цю ідіому можна почути, коли описують жінку, яка мовчить або мало говорить, маючи на увазі, що вона потайлива або потенційно брехлива.

여자 가슴 속에 뱀을 키운다 – «жінка вирощує змію в грудях». Використовуються коли йде мова про те, що жінки можуть таїти образи або облудні думки, що відображає недовірливий або негативний стереотип серед жінок.

나무랄 데 없는 처자 – «бездоганна дружина» Ця ідіома використовується для опису жінки, яка відповідає всім суспільним очікуванням щодо поведінки та зовнішності.

Таким чином, ідіоми та вирази в корейській мові відображають складні аспекти гендерних відносин у суспільстві та можуть впливати на уявлення про гендерні ролі та стереотипи.

У деяких випадках у корейській мові спостерігається рух до більш обізнаних та гендерно чутливих висловлювань. Наприклад, недавно з'явилися ініціативи щодо створення нових слів та виразів, які використовуються для сприяння гендерної рівності та вираження поваги до різноманітності гендерних ідентифікацій.

Отже, в останні роки зросла популярність використання термінів, які відображають різні гендерні ідентичності та виражають повагу до цієї різноманітності. Такі терміни, як «нетрадиційна гендерна ідентичність», «гендерний спектр» та «нетрадиційне вираження гендерної ідентичності», стають все більш поширеними у корейському мовленні.

Ця тенденція свідчить про розвиток гендерно чутливого мовлення в корейському суспільстві та зусилля спільності в напрямку визнання та поваги до різноманітності гендерних ідентичностей. Це відображає зміни в культурних уявленнях та розумінні гендерних питань у сучасному корейському суспільстві

Висновки до Розділу 3

В останньому розділі курсової роботи ми розглянули та дослідили як роль гендеру та мовних структур впливають на умов в суспільстві.

Здійснений нами аналіз показує, що мовні структури активно формують гендерні соціальні норми та стереотипи.

Вчені, яких ми дослідили, доводять, що жінки та чоловіки використовують мову по-різному, виявляючи відмінності в лексиці, синтаксисі, стилі мовлення, граматиці та інтонації. Теорії згаданих вчених, такі як теорія Лакоффа та дослідження Таннен, були спрямовані на виявлення цих відмінностей.

Головною метою цього розділу було показати на прикладі корейського суспільства, як традиційні ролі статей відображаються в мові.

Проведений нами аналіз гендерних відмінностей у мовленні показав, що існують різні форми вираження, які відображають складну соціальну динаміку. Наприклад, використання жінками вигуків, а чоловіками сленгових виразів, свідчить про різні стратегії встановлення соціальних зв'язків та позначення свого статусу в групі. Такі відмінності в мовленні свідчать про адаптацію до соціокультурного середовища, але також є відображенням традиційних гендерно-рольових відмінностей.

Корейській лексиці також притаманні гендерні відмінності в мовленні крізь призму історичних та сучасних гендерних очікувань. Дослідження ідіом в корейській мові став ілюстративним прикладом для нас, що мовні вирази можуть утворювати та закріплювати гендерні уявлення та ролі в суспільстві протягом століть.

Хоча багато гендерних термінів традиційно мають чоловіче забарвлення, сучасна корейська лексика має тенденцію бути більш нейтральною. Це ілюструє еволюцію гендерних уявлень у корейському суспільстві та можливі зміни гендерної динаміки в мові.

Вивчення мови та гендеру відкриває перед нами багато питань і можливостей для подальших досліджень. Ці знання є важливими для розуміння гендерних нерівностей у суспільстві та розвитку стратегій, спрямованих на створення та забезпечення рівності як у мові, так і у суспільстві в цілому.

ВИСНОВКИ

В даній роботі ми розглянули та дослідили гендерні аспекти в корейській мові через її ідіоматичні вирази. У першому розділі ми розглянули поняття ідіом та їх важливу роль у корейській мові та дізнались, що ці вирази не лише відображають культурні та історичні контексти, але й активно використовуються в спілкуванні для кращого вираження ідей, емоцій та почуттів.

Ідіоми є невід'ємною частиною корейської мови, як в розмовній, так і в літературній формі. Вони відтворюють почуття та емоції, які іноді нам важко виразити за допомогою звичайних виразів та слів. Також ми дослідили, що більшість ідіом має своє коріння з давніх часів, але вони продовжують з'являтися завдяки різних факторам, одним з яких є зміни в суспільстві, соціальній сфері. Тому ідіоми постійно розвиваються і адаптуються до змін в мовному середовищі.

У другому розділі було досліджено, були досліджені гендерні аспекти в мові. Ми розглянули визначення гендеру та гендерної нерівності, дослідивши, як ці концепції впливають на мовні структури та використання мови в суспільстві. Історичний огляд гендерних ролей у корейському суспільстві дозволив нам краще зрозуміти, які впливи формували мовні структури та стереотипи, пов'язані з гендерною ідентичністю. Ми також розглянули основи гендерного дисбалансу, що можуть виникати у мовному вживанні та сприяти утриманню статевих нерівностей.

Гендерні аспекти мови відображають і репродукують гендерні відносини та стереотипи в суспільстві. Історичні та культурні фактори впливають на формування мовних структур і використання мови залежно від статі особи. Розуміння цих аспектів допомагає краще розкрити природу гендерної нерівності та сприяє розвитку мовної толерантності та рівноправ'я в суспільстві. В цілому, гендерна лінгвістика виявляє складні взаємозв'язки між мовою та гендером, а аналіз гендерних відмінностей у блог-

комунікації показує, як різні стилі мовлення можуть відображати соціокультурні ролі та очікування стосовно гендеру.

Однак, варто пам'ятати, що це лише загальні тенденції, а в кожному випадку стиль мовлення може бути унікальним і відрізнятися від загальних стереотипів.

Отже, гендерна лінгвістика та аналіз гендерних відмінностей у блог-комунікації допомагають краще розуміти та оцінювати вплив мовленнєвих засобів на утворення гендерних стереотипів та сприяють розвитку більш рівноправного та різноманітного мовленнєвого середовища.

У третьому розділі нашого дослідження ми зосередились на конкретних проявах гендерної нерівності в корейській мові. Особлива увага була приділена ідіомам, що відображають гендерну нерівність. Через аналіз таких ідіом ми змогли виявити як через мову може відтворювати та закріплювати гендерні стереотипи. Наприклад, ідіоми, що асоціюють жінок із домашнім середовищем чи чоловіків із силовими атрибутами, підкреслюють глибоко закорінені гендерні очікування. Жінки довгий час були підпорядковані і перебували в несприятливому становищі. Їхні здібності в соціальній та економічній продуктивній діяльності недооцінювалися або ігнорувалися. Про них навіть судили як про людей з низькими інтелектуальними здібностями та недостатньою моральною силою. Їхнє виключення з професійного та суспільного життя вважалося нормою, а домінуючі уявлення та цінності патріархального устрою були глибоко засвоєні самими жінками. Ця ієрархічна різниця пояснює, чому жіночі види діяльності та призначення були більш дискримінаційними, ніж чоловічі.

Дискримінація за ознакою статі в суспільстві може бути правовою чи економічною, сексуальною, емоційною чи мовною. Тому не можна стверджувати, що мова є єдиним чи навіть найважливішим чинником дискримінації, з якою стикаються жінки в суспільстві. Очевидним є те, що ця дискримінація відбувається у багатьох сферах, і незалежно від того, яка з цих сфер вважається первинною, у всіх випадках так звана вторинна дискримінація завжди діє як зворотний зв'язок з первинною, перешкоджаючи змінам. Іншими словами, якщо розглядати мовну дискримінацію жінок

як вторинну, то стабільність первинної дискримінації суттєво підринається через нестабільність вторинної дискримінації.

Однак не слід забувати, що мова як основний засіб повсякденного людського мислення та поведінки займає позицію, яку не можна недооцінювати у її впливі на соціальну реальність.

АНОТАЦІЯ

이 논문은 한국어를 중심으로 성 불평등의 이론적 측면을 살펴봅니다. 저자는 성 불평등에 관한 문헌과 이론을 검토하는 것으로 시작하여 이 현상을 이해하기 위한 주요 개념과 접근 방식에 대해 논의합니다. 문법 구조, 어휘적 특징, 문화적 맥락 등 한국어의 특수성에 초점을 맞췄습니다. 특히 사회문화적 고정관념과 남녀 간 불평등을 반영하는 언어 사용 분석을 통해 한국어의 성 불평등 연구에 주목했습니다. 연구 결과는 한국 사회의 맥락에서 언어와 문화, 성 불평등의 관계를 더 잘 이해하는 데 도움이 됩니다. 성 불평등의 이론적 측면을 탐구하는 과정에서 사회에서 성 규범과 고정관념의 출현과 유지를 설명하는 다양한 이론을 고찰합니다. 특히 사회문화적, 구조적 접근과 미디어, 교육 및 기타 영역이 젠더 관념 형성에 미치는 영향에 대한 분석에 주목합니다. 한국어와 관련해서는 한국 사회의 문화적, 역사적 측면을 반영하는 한국어의 문법, 어휘, 음성학의 특성을 자세히 살펴봅니다. 또한 유교적 전통과 기타 문화적 요인이 언어 고정관념 형성에 미치는 영향에 주목합니다. 특히 성별 불평등을 반영하는 한국어의 구체적인 사례를 분석하는 데 주의를 기울입니다. 여기에는 남성과 여성의 역할에 대한 특정 고정관념을 보여주는 단어, 문법 형태, 구문 및 기타 언어적 수단이 사용될 수 있습니다. 이번 연구 결과는 한국 사회에서 언어와 성 불평등 사이의 관계를 더 잘 이해할 수 있는 기회를 제공하고, 이 분야에 대한 추가 연구의 길을 열어줄 것으로 기대합니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Артамонова, І.М., Пилипенко, К.О. (2011). *Блог-записи як жанр інтернет-комунікації. Світ соціальних комунікацій: Науковий журнал*, (с. 16–19.)
- Бандура, Н. Г. (2014). *Типологія журналістських блогів німецького віртуального дискурсу. Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*, (с. 15–26.)
- Буяр, І. Є. (2007). *Гендерна лінгвістика: здобутки та перспективи*. Науковий вісник Волинського державного університету ім. Лесі Українки, 4(Філологічні науки),(с. 287-291).
- Галусян, Ю. М., Новицька, В. П. (2004). *Деякі аспекти гендерної ідентифікації та соціалізації особистості*. Український соціум, 1(3),(с. 7–13.)
- Григорів, Н. М. (2010). *Лінгвокультурний концепт як когнітивний субстрат для формування гендерних стереотипів*. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 7(Філологічні науки: Мовознавство), (с. 172-175).
- Григорів, Н. М. (2008). *Соціолінгвістичний підхід до вивчення гендеру*. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 5, (с. 403-407).
- Данілевська, О. (2009). *Гендерна лінгвістика й мовна освіта школярів: чому дітям варто знати про гендерні упередження та стереотипи, закріплені в мові*. Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах, 4, (с. 16-23).
- Жигаліна, О. О. (2009). *Блог як гіпержанр інтернеткомунікації*. Психолінгвістика, 4, 210–216. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/psling_2009_4_28.pdf
- Ллона Ківва. *У Південній Кореї приберуть окремі паркомісця для жінок: навіщо їх взагалі робили*. Режим доступу: <https://zaborona.com/u-pivdennij-koreyi-pryberut-okremi-parkomisczya-dlya-zhinok-navishho-yih-vzagali-robyly/>

- Козак, А. (2009). *Гендерна лінгвістика в засобах масової інформації (ЗМІ)*. У Матеріали науково-теоретичної конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів гуманітарного факультету (с. 46-47). Відповідальний за видання: Л. П. Валенкевич. Суми. Режим доступу: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/16932> (дата звернення: 29.11.2019).
- Козуб, Л. С. (2010). *Специфіка використання гендерно-нейтральної лексики для реалізації прагматичного спрямування англомовних ЗМІ*. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 9(Філологічні науки: Мовознавство), (с. 27-30).
- Компанцева, Л. Ф. (2007). *Інтернет-комунікація: когнітивно-прагматичний та лінгвокультурологічний аспекти*. Автореф. на здобуття наук. ступеня доктора філологічних наук, спец. 10.02.02 «Російська мова». Київ. 23 с.
- Ляпунова, А. В. (2007). *Особливості жіночого мовлення у сучасній гендерній лінгвістиці. У Психолого-педагогічні проблеми освіти і виховання в умовах глобалізації та інтеграції освітніх процесів: Тези доп. наук. конф., 12 грудня 2007 р. Київ, 41-43.*
- Маслова, Ю. П. (2015). *Особливості розвитку гендерних лінгвістичних досліджень в Україні й закордоном*. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія філологічна, 57, 100-105. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2015_57_24](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2015_57_24) (дата звернення: 29.11.2019).
- Миронова, Н. В. (2009). *Становлення гендерної лінгвістики*. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 17(Філологічні науки: Мовознавство), (с.44-47).
- Морозова, О. І. (2008). *Діяльнісний стиль мислення у лінгвістичних дослідженнях*. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, 811, (с.41–45).

- Пірська, Х. (2013). *Лінгвогендерні дослідження в Україні*. Збірник наукових праць (с. 154-155). Львів.
- Плещенко, К. В. (2013). *Низова блогосфера як засіб індивідуального самовираження*. Держава та регіони. Соціальні комунікації, 2, 97-101. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/j-pdf/drsk_2013_2_21.pdf](http://nbuv.gov.ua/j-pdf/drsk_2013_2_21.pdf)
- Присяжнюк, О. Я. (2014). *До питання про гендер як новий вектор у лінгвістиці*. У *Сучасні дослідження з іноземної філології: Збірник наукових праць*, 12, (с.154-159.)
- Пшеничних, А. М. (2010). *Діяльнісний підхід до вивчення особливостей реперспективізації ситуації комунікантами*. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, 928, (с.52–58).
- Рогатюк, А. Є. (2009). *Гендерні концепти в міжкультурній комунікації*. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 6(Філологічні науки: Мовознавство), 333-337.
- Семенюк, А. А. (2009). *Гендерні стратегії й тактики в гомогенному інформативному дискурсі*. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 17(Філологічні науки: Мовознавство),(с. 70-73).
- Сидельникова, Л. В., & Кононенко, Є. О. (2006). *Проблема бінарної опозиції у сучасній гендерній лінгвістиці*. У *Проблеми семантики слова, речення та тексту* (с. 319-324). Київ: Київський національний лінгвістичний університет.
- Словник української мови. Академічний тлумачний словник. URL: <http://sum.in.ua/s/intencija/komentari> (дата звернення: 01.11.2023).
- Слухай, Н. В., Снитко, О. С., & Вільчинська, Т. П. (2011). *Когнітологія і концептологія у лінгвістичному висвітленні*. Київ.
- Собецька, Н. В. (2014). *Гендер і мова в сучасному лінгвістичному світі*. Дослідження з лексикології і граматики української мови, 15, 28-36. Режим доступу:

[http://nbuv.gov.ua/UJRN/dlgum_2014_15_6](http://nbuv.gov.ua/UJRN/dlgum_2014_15_6) (дата звернення: 29.11.2019).

Ставицька, Л. О. (2015). *Гендер: мова, свідомість, комунікація*. Київ: КММ. Режим доступу:<http://www.komm.ltd.ua/images/STAVYTSKA.pdf> (дата звернення: 29.11.2019).

Ставицька, Л. (2008). *Сучасний стан лінгвогендерологічних досліджень в Україні*. У Слов'янські обрії: Доповіді, 2, 654-672

Стецик, Т. С. (2014). Лінгвопрагматичні особливості політичного дискурсу Джона Маккейна (на матеріалі промови від 4 вересня 2008 року). Актуальні проблеми романо-германської філології та прикладної лінгвістики. Науковий журнал, 8(2), 85–101.

Сукаленко, Т. М. (2013). «Гендер» як соціолінгвістичне поняття. Лінгвістичні дослідження, 36, 248-254. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_lingv_2013_36_44](http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_lingv_2013_36_44).

Тараненко, О. О. (2004). Метафора. *Українська мова*. Енциклопедія. Київ, 307-309.

Тихоновська, Г. С. (2012). *Визначення поняття «гендер» та гендерні дослідження у сучасній лінгвістиці*. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка, 66, 231-234. Режим доступу: <http://eprints.zu.edu.ua/9351/>.

Ткачик, О. В. (2013). *Концептуальна метафора як спосіб пізнання дійсності*. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Філологічні науки, 14(1), (с.81-87).

Токар, К. О. (2014). *Підходи до вивчення гендеру в сучасних лінгвістичних дослідженнях*. У *Мовні універсалії у міжкультурній комунікації*: збірник тез (с. 102-105). Луцьк.

A Study of Idioms in Relation to Language Universals Kathryn Ayers (A Senior Thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for graduation in the Honors Program Liberty University Fall 2015)

- Ayers, Kathryn, «*A Study of Idioms in Relation to Language Universals*» (2015). Senior Honors Theses. 549. <https://digitalcommons.liberty.edu/honors/549>
- Comparative Linguistic Studies of Korean and English Idioms*. Cha, Kill (University of Hawai'i at Manoa ProQuest Dissertations Publishing)
- «*How Do South Koreans View Gender Discrimination?*» The topic was a focal point of the 2022 presidential campaign. What do South Koreans think of the issue now, especially under the Yoon Suk-yeol administration? <https://thediplomat.com/2023/10/how-do-south-koreans-view-gender-discrimination/>
- Jeong L. Kim, William Wells, James J. Vardalis, Sharon K. Johnson, Hyungjin Lim, *Gender difference in occupational stress: A study of the South Korean National Police Agency*. *International Journal of Law, Crime and Justice*. 2016. Vol. 44. P. 163-182. Режим доступа: [https:// doi.org/10.1016/j.ijlcj.2015.09.001](https://doi.org/10.1016/j.ijlcj.2015.09.001).